

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 7.

Tilleggsspørsmål nr.

Emne: Låvving.

Oppskr. av:

(adresse):

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Fylke:

Herad:

Bygdelag:

Gard:

G.nr. 24

Br.nr. 2

Etter eiga røynsle.

SVAR

Låvving er ike kjent i bygda no, for det er for lite arbeidsfolk på gardane til det. I min ungdom, for 40-50 år sidan var det alminnelig å ta låv som hjelpesfor til saunen, løvtejer av older og bjørke. Til kyr råppa (rispa) dei av rogn og selje. Det vart også kalla og "kaugt låv". Låvonna var mellom slattonna og skivonna, og var både manns og kvinnearbeid. Dei store borna var også med. Det var halde for eit trivelig og livlig arbeid. Aldra vart hogge ned av karant og kvinnone hakka av låvet og batt i kyr. Kyrva. Bjørka vart delvis hogge ned og hakka av låvtevestane, og delvis vart låvtevesten hakka av bjørka eit stykke opover så dei fekk stå og vesa igjen. Handfugtet som bruktis til låvving var skjurr. Det kundu også vera ein arhoggen hjå med skaft på, og delvis også låvtevest. Låvskoggen var i beitevå og i utkantane av jordet, og delvis også i utmarka. Bjørkelåvet vart hatt i hus utan forking, for da heldt det seg grønt.

2

Olderlauvet vart törka, det vart sett på staur eller i raute. Lauvkeiwanu vart hatt inn frá höglummen og lagt oppá höget i röste, eller i ei ommor ledig bú.

Når det skulde vera moke lauv, så skulde det vera 100 keiru til kvar sau for vinteru. Det vart sett ein staur midt i saubingun som lauvkeiwanu vart bud på. Når lauvet var avete, vart riset oppsamla og boru inn og brunt på grúva.

Kanglalaudet vart for det mesta törka inni hus, og når det var tört lagt i stabbe.

Kanglalaudet vart rappa i sekter og boru heim. Kjerulaudet vart kóyrt heim midt hest, der det var hest, ellers boru heim i fang.

Det almennlige lauvtrú her i bygda er tjörke, older, rogn, setje og litt osp.

Osplaudet vart delvis brúkt som kanglalaud.

Kangerlaudet vart gjevne keyrn i bötter, bádi saman midt höyfri og smahöyrase, og utan blanding.

Ég var gjitar på ein stóru gard sámaru 1888. Der var kona til lauvskoqu kvar kveld og rappa olderlauv til grisane. Ho rappa lauvt i to bötter, og stundom i sekke. Og det var visst mange som brúkte olderlauvet til grisun den tíða. Dessútan vart det plúkteka úgras i rotvelestakerun til grisun, listil og vassarve, ogso kalla grisarve.

Lauvinga vara i fleiru dagar, minst ei vika og litt lengur eftersom ein hadde lauvskog til og fa av. Det var inga fellesdrift midt lauving.

3
Lauvinga vart det jamnt slutt med
her i bygda i kring hundruårskiftet,
noken liddt på litt lunge, men no er
det hilt slutt.

Nedfallslauv har vore brukt som boss
i saubingur og grisebingur, og vart
raka saman med rive.

2746

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING